

и война та е наречена Пелопонеска), и ти били много силни съ сухопътна та си войска.

Пелопонеска та война се протакала 27 години (431—404 пр. Хр.). Спартанци ти се вмъкнали въ Атика и страшно я опустошили. Много жители тръсили да се избаветь въ стѣни ти на Атина. Отъ много то тѣснота отъ лѣтна та горѣштина тамъ се развила голѣма чума, която истрѣбила много тисещи народъ. Ней станалъ жрътва и самъ Периклъ. Въ това врѣме той испиталъ неблагоприятность та на непостоянни ти Атинѣне, които го наричали главенъ виновникъ на бѣди ти имъ. Когато прѣди смъртъ та си той лѣжалъ занесенъ, приятели ти му, които го били обиколили, зели да му споменовать негови ти качества и добрини ти му. Периклъ имъ реклъ: »Ви сте забравили най-добро то: прѣзъ животъ тѣ си азъ никого не накарахъ да носи траурна дрѣха.«

Слѣдъ Перикла въ Атина за нѣколко врѣме се издигналъ богатий кожухаръ Клеонъ (той ималъ кожухарница, въ която работили робе ти му.) Той билъ избранъ войвода, и надвилъ, кога се билъ съ храбрый спартанский войвода Бразида. И Клеонъ и Бразидъ и двама та паднали въ тоя бой. Тогава Атинѣне ти и Спартанци ти свързали миръ. Нъ миръ тѣ билъ скоро разваленъ, и бой тѣ се подновилъ оште съ по-голѣма лютость. Главенъ нейнъ виновникъ се показалъ Алкивиадъ.

Алкивиадъ билъ отъ богатъ и отъ прочуть родъ; природа та штедро го надарила съ хубость и съ голѣма умствена способность; той билъ единъ отъ обични ти ученици на мъдрецъ тѣ Сократа; нъ за зла честь билъ непостоянъ, упоритъ и много самолюбивъ. Той като желалъ да се отличи въ войнишки ти работи, за да властвова въ Атина, побудилъ съграждане ти си да вдигнатъ бой възъ островъ Сицилия да призематъ Сиракуза; и оште бълновалъ